

การศึกษาความสามารถในการเขียน เรียงความภาษาอังกฤษ เพื่อตอบคำถามความเรียง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

อาจารย์ถาวร ทิศทองคำ

ความนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความจำเป็นอย่างมากในการประกอบอาชีพ และมีบทบาทในการดำเนินชีวิตในปัจจุบันทั้งในด้านการทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในแวดวงธุรกิจและการศึกษาต่อในระดับสูง (Langan, 2005: 3) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จึงมุ่งหวังที่จะสร้างบัณฑิตที่เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาการ และมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ (มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2550: 317) การเป็นบัณฑิตของสาขาวิชาภาษาอังกฤษอย่างสมภาคภูมินั้น นักศึกษาควรจะต้องมีความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงได้ในระดับดี

จากการวิจัยของวิซาร์ด (Wizard, 2006; อ้างอิงในจิตต์นิภา ศรีไสย, 2549: 94) ระบุว่า การเขียนที่มีประสิทธิภาพเป็นพื้นฐานขั้นแรกที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ เนื่องจากการเขียนคือ การสื่อสารทางภาษารูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ดังที่ อิงอร อมาตยกุล (2535: 1) ได้ชี้ให้เห็นว่า การเขียนเป็นเครื่องมือที่ใช้แทนภาษาพูด และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ถ่ายทอดวัฒนธรรม มรดกทางสติปัญญา ความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์สืบเนื่องต่อกันทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต อีกทั้งเป็นกระบวนการทางความคิดที่ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายในการเขียนโดยมีการลำดับ

อาจารย์ถาวร ทิศทองคำ

- ศศ. บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2536
 - ศศ. ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2540
- ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ความคิดเป็นเรื่องราว (Arapoff, 1967: 119-120) นอกจากนี้ การเขียนเป็นกระบวนการส่งข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ซึ่งจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่างๆ จึงมีความจำเป็นที่ผู้เขียนจะต้องทราบและเข้าใจในสิ่งที่ตนเขียนเป็นอย่างดี (Warren, 1985: 29) การเขียนยังเป็นทักษะที่ใช้วัดความเข้าใจในการเขียนเชิงวิชาการในเรื่องการนำเสนอเนื้อหาสาระ การคิดวิเคราะห์ และการพัฒนาความคิดอย่างมีเหตุผล การเขียนทำให้สามารถติดต่อสื่อสาร ทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความรู้สึก ความคิดของผู้เขียน ตลอดจนเผยแพร่ความสามารถทางวิชาการและเทคนิคต่างๆ (Lewis, 1995: 257-264) การติดต่อสื่อสารทั่วไปที่เป็นลายลักษณ์อักษรนั้นต้องใช้ทักษะการเขียนเพราะเป็นการสื่อสารที่เป็นหลักฐานแน่ชัดกว่าทักษะอื่น ๆ

ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะหนึ่งในบรรดาทักษะทั้ง 4 ที่ต้องให้ความสำคัญเพราะการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาที่เขียนได้ง่ายขึ้น (Gould and Others, 1989: 57) นักศึกษาต้องได้รับการฝึกฝนและพัฒนาให้มีความสามารถในการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษจะต้องตระหนักถึงความสามารถของตนเองทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติจริงเมื่อก้าวสู่โลกของอาชีพที่มีอาจหลีกเลี่ยงการติดต่อสื่อสารโดยการเขียนได้ สำหรับผู้ที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ก็ต้องใช้ความสามารถทางการเขียนเรียงความเพื่อตอบคำถามความเรียงด้วยเช่นกัน เริ่มตั้งแต่การตอบแบบทดสอบความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่เรียกว่าโทเฟล (TOEFL หรือ Test of English as a Foreign Language) การเขียนเรียงความเพื่อสมัครเข้าศึกษาต่อในบางหลักสูตรที่คณะกรรมการหลักสูตรจะพิจารณาคุณสมบัติเบื้องต้นจากการเขียนเรียงความ และการเขียนวิทยานิพนธ์ เป็นต้น เนื่องจากเรียงความนั้นแสดงถึงความสามารถทางการเขียน สติปัญญา ภูมิความรู้ และความสามารถของผู้เขียนที่จะศึกษาต่อหรือปฏิบัติ

งานต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และมีศักยภาพในการสร้างสรรค์งานได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่กระจ่างแจ่มแจ้งอันเรียกว่าปัญญาอีกด้วย

ในการเขียนเรียงความเพื่อตอบคำถามความเรียงนั้น ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงการเสนอเนื้อหาสาระการใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และส่วนประกอบของการเขียน (อิงอร อมาตยกุล, 2535: 8-9) การเขียนเรียงความถือเป็นการรายงานแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลต่างๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องตามแบบแผน (ประหยัด ภูมิโคกรักษ์, 2543: 45) และมีความคิดพิจารณาที่ละเอียดรอบคอบพร้อมมูลในตัว สิ่งเหล่านี้นับเป็นส่วนสำคัญสำหรับผู้อ่านที่จะพิจารณาถึงความสามารถของผู้เขียน มีนักวิจัยหลายท่าน (รัตนา เล็กพุก, 2537: 1; วิชชุตา สุธีสร, 2532: 1; Greenberg, 1981: 685-A) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษว่าสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินความสามารถทางการเขียนได้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเรียงความ พบว่าความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจ (อิงอร อมาตยกุล, 2535: 80-83; จิตต์นิภา ศรีไสย, 2549: 88; วิภูล ไทยทอง, 2550: บทคัดย่อ; Kip, 1981: 211-A) และยังไม่พบงานวิจัยใดที่ศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงโดยตรง ในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงนั้น แอชครอฟท์และเพ็ค (Ashcroft and Peck, 1994: 150-155) กล่าวว่า ผู้เขียนจะต้องรู้จักวิเคราะห์คำถามก่อน เนื่องจากการวิเคราะห์คำถามจะช่วยให้ผู้เขียนทราบว่าผู้ถามต้องการให้ตอบอะไร มีวัตถุประสงค์อะไร จะต้องเขียนอธิบายมากน้อยเพียงใด จะตอบโดยการเขียนบรรยาย ตอบแบบโต้แย้ง ตอบโดยการอธิบายข้อเท็จจริง หรือตอบในเชิงจินตนาการ (Lewis, 1995: 3) ในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงประเด็นหลักคือ ต้องอาศัยความสามารถด้านการใช้ภาษา เช่น การใช้คำที่ถูกต้องเหมาะสม การใช้โครงสร้าง

สร้างของประโยคที่ถูกต้อง การสะกดคำที่ถูกต้อง แม่นยำ การเรียบเรียงคำถูกต้อง มีความเป็นแบบแผนของภาษาที่ใช้ รวมถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ และการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาถึงรูปแบบการเขียน เช่น การย่อหน้า การเปิดเรื่อง การนำเสนอเรื่อง การแสดงความคิดเห็นเชิงโต้แย้ง และการสรุป อีกทั้งต้องแสดงถึงความเข้าใจคำถามชัดเจน มีความคิดเห็น มีการลำดับความคิดเห็นของผู้เขียนด้วย ดังนั้นการตรวจสอบความสามารถในการเขียน จึงควรใช้วิธีให้ผู้เรียนเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง หากผู้เรียนเขียนตอบคำถามความเรียงได้ดี ย่อมแสดงถึงความสามารถในการใช้ภาษาเป็นอย่างดี กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ มีความสามารถในการสื่อสารโดยใช้วิธีการเขียนแบบอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพด้วย (อิงอร อมตยกุล, 2535: 2) ผลการวิจัยที่ได้เป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและอาจารย์ผู้สอน กล่าวคือ ผู้เรียนได้ทราบถึงข้อบกพร่องทางด้านการเขียน และช่วยให้ทราบว่าต้องปรับปรุงพัฒนาตนเองในประเด็นใด ในส่วนของผู้สอน ก็ได้ทราบถึงข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่และข้อบกพร่องของนักศึกษาซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้นักศึกษาสามารถเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงให้ดียิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าระดับความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันการศึกษาเอกชน ในด้านการเสนอเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และ ส่วนประกอบของการเขียนอยู่ในระดับใด มีข้อบกพร่องดังกล่าวหรือไม่ และอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันการศึกษาเอกชน ในด้าน

การเสนอเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และส่วนประกอบของการเขียน

2. เพื่อศึกษาปัญหาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันการศึกษาเอกชน ในด้านการเสนอเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และส่วนประกอบของการเขียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2550 ในมหาวิทยาลัยที่สังกัดสถาบันการศึกษาเอกชน และเปิดสอนสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 8 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยสยาม และมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้นรวม 544 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งเป็นพวกหรือเป็นชั้น (Stratified random sampling) (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2543: 111-122) จากจำนวนประชากรทั้งหมด 544 คน รวมนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 226 คน (Krejcie & Morgan, 1970: 607-610)

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันการศึกษาเอกชน ในด้านการเสนอเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และส่วนประกอบของการเขียน และใช้ข้อมูลเหล่านี้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาการเขียน

2. ทำให้ทราบถึงระดับของปัญหาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันการศึกษาเอกชน และใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษา ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน

แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับวิธีการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง

โรเจอร์ส (Rogers, 2004: 569-574) ได้เสนอวิธีในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงที่แสดงความคิดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย (Agreeing/ Disagreeing Questions) ไว้เป็น 9 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำความเข้าใจคำถามความเรียง และรู้ว่าคำถามต้องการให้ตอบอะไร (Understand the essay question and know what it asks you to do) โดยต้องตีความคำถามให้ได้ว่าเป็นคำถามประเภทใด เป็นคำถามที่แสดงความคิดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย หรือเป็นคำถามประเภทอื่น เนื่องจากคำถามแต่ละประเภทมีวิธีในการตอบที่แตกต่างกัน

ขั้นตอนที่ 2 ระดมความคิด (Generate ideas) ในประเด็นหลักและประเด็นสำคัญที่จะเขียนตอบ โดยเขียนเป็นรายการ (List) หรืออาจจะใช้วิธีการเขียนเป็นผังความคิด (Idea map)

ขั้นตอนที่ 3 ให้ข้อมูลสนับสนุนประเด็นสำคัญอย่างเพียงพอ (Use adequate support for main points) กล่าวคือ เมื่อคิดประเด็นสำคัญๆ ได้แล้วต้องมีรายละเอียดข้อเท็จจริง ประสบการณ์ และตัวอย่างสนับสนุน

ขั้นตอนที่ 4 เรียบเรียงความคิด (Organize ideas) เมื่อคิดและรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนแล้ว

ต้องเรียบเรียงความคิดเหล่านั้นตามลำดับความสำคัญของประเด็นที่จะนำเสนอ

ขั้นตอนที่ 5 เริ่มเขียนประเด็นหลักและเนื้อความสนับสนุน (Start the main point and defend it) โดยเริ่มเขียนจากประเด็นสำคัญที่สุดที่จะสนับสนุนใจความหลัก และเขียนเนื้อความสนับสนุนให้เพียงพอพร้อมยกตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 6 เขียนด้วยลายมือที่เรียบร้อยและอ่านได้ง่าย (Use neat and legible handwriting) แม้ว่าการตรวจให้คะแนนโดยทั่วไปจะไม่ให้คะแนนในส่วนนี้ แต่จะช่วยสร้างความประทับใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้อ่านได้

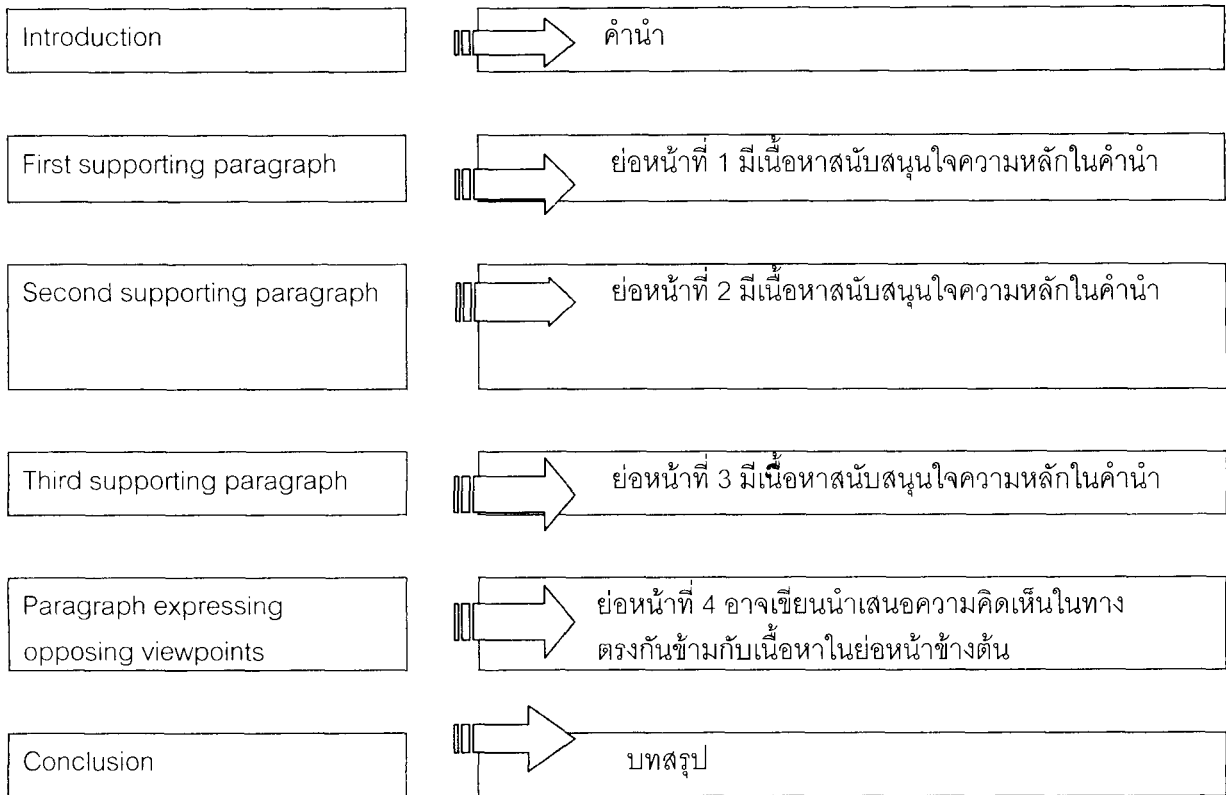
ขั้นตอนที่ 7 ใช้คำที่เหมาะสม และใช้ไวยากรณ์และรูปแบบของการเขียนเรียงความที่ถูกต้อง (Use appropriate words, correct grammar and essay form)

ขั้นตอนที่ 8 ใช้คำนำเข้าสู่ประเด็น คำศัพท์หรือวลีเชื่อมโยง (Introductory words, vocabulary or phrase signals) เพื่อช่วยในการเรียบเรียงความคิดและช่วยให้การนำเสนอเนื้อหาไม่เอกตภาพและราบรื่น

ขั้นตอนที่ 9 ตรวจทานเรียงความ (Check the essay) โดยพิจารณาในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องครอบคลุมถึงใจความหลัก ใจความสำคัญ ประโยคสนับสนุน ตัวอย่างสนับสนุน การใช้คำ โครงสร้างของประโยค การเรียงคำ การสะกดคำ ความเป็นแบบแผนของภาษาที่ใช้ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ และการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ เป็นต้น

วิธีตอบคำถามความเรียงของโรเจอร์ส (Rogers) ดังที่ได้กล่าวมาสอดคล้องกับวิธีการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของแลงแกน (Langan, 2005: 48-160) ซึ่งสามารถสรุปเป็นแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิแสดงย่อหน้าต่างๆ ในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบตรวจสอบความเที่ยงตรงทางเนื้อหา ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง
3. เกณฑ์การประเมินผลเรียงความเพื่อตอบคำถามความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการตอบแบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความเพื่อตอบคำถามความเรียง จากกลุ่มประชากรทั้งหมดมาดำเนินการตามวิธีการสุ่มแบบแบ่งเป็นพวกหรือแบ่งเป็นชั้น (Stratified random sampling)

จากนั้นนำกระดาษคำตอบของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาได้จำนวน 226 คน มาตรวจให้คะแนน โดยมีผู้วิจัยและผู้ตรวจร่วมกับผู้วิจัยอีก 1 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ทางการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ ในการตรวจเรียงความเพื่อตอบคำถามความเรียงจะพิจารณา ที่ละส่วน คือ การเสนอเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และส่วนประกอบของการเขียน จากนั้น นำคะแนนแต่ละส่วนที่ได้จากผู้ตรวจทั้งสองคนมาหาค่าเฉลี่ย และนำคะแนนเฉลี่ยมาหาค่าเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละและหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) จากนั้น จึงศึกษาปัญหาการเขียนเรียงความเพื่อตอบคำถามความเรียงตามลักษณะที่กำหนดไว้ในกรอบของงานวิจัยที่

ละส่วนคือ การเสนอเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และส่วนประกอบของการเขียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง ด้วยการหาค่าทางสถิติมีดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันการศึกษาเอกชน ในด้านการเสนอเนื้อหาสาระการใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และส่วนประกอบของการเขียนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 65.35$) ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง

ที่	เกณฑ์การพิจารณา	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ระดับความสามารถ
1.	การเสนอเนื้อหาสาระ.	35	22.31 (64.74)	4.45	ดี
	1.1 ความสอดคล้องของเนื้อหาสาระของคำตอบกับคำถามความเรียง	5	3.52 (70.40)	0.77	
	1.2 การเรียบเรียงเนื้อหาสาระ	5	3.21 (64.20)	0.84	
	1.3 ความมีเอกภาพของเนื้อหาสาระ	5	3.20 (64.00)	0.72	
	1.4 การเขียนประโยคใจความหลัก	5	3.16 (63.20)	0.69	
	1.5 การให้เหตุผลสนับสนุนประโยคใจความหลัก พร้อมยกตัวอย่างประกอบ	5	3.13 (62.60)	0.66	
	1.6 การเสนอเนื้อหาสาระที่มีความคิดที่แปลกใหม่	5	3.02 (60.40)	0.55	
	1.7 การเสนอเนื้อหาสาระที่มีความคิดเชิงสร้างสรรค์	5	3.01 (60.20)	0.53	
2.	การใช้ภาษา	25	17.20 (68.80)	2.95	ดี
	2.1 ความเหมาะสมของการใช้คำ	5	3.27 (65.40)	0.68	
	2.2 โครงสร้างของประโยคต่างๆ	5	3.28 (65.60)	0.75	
	2.3 การเรียงคำ	5	3.76 (75.20)	0.65	
	2.4 การสะกดคำ	5	3.76 (75.20)	0.68	
	2.5 ความเป็นแบบแผนของภาษาที่ใช้	5	3.13 (62.60)	0.57	
3.	รูปแบบของการเขียน	15	9.54 (63.60)	2.54	ปานกลาง
	3.1 การเขียนส่วนคำนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุป	5	3.40 (68.00)	0.93	
	3.2 การจัดย่อหน้า	5	3.32 (66.40)	0.94	
	3.3 การเขียนย่อหน้าแสดงความคิดเห็นในทางตรงกันข้าม	5	3.82 (76.40)	0.85	
4.	ส่วนประกอบของการเขียน	25	16.30 (64.00)	3.38	ดี
	4.1 ความกระชับของคำตอบ	5	3.21 (64.20)	0.57	
	4.2 ความสมบูรณ์ของคำตอบ	5	3.21 (64.20)	0.80	
	4.3 ความมีประสิทธิภาพ	5	3.07 (61.41)	0.66	
	4.4 การเขียนโดยรวม	5	3.20 (64.00)	0.67	
	4.5 การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ รวมถึงการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่	5	3.39 (67.80)	0.78	
	รวม	100	65.35 (65.35)	12.63	ดี

2. ปัญหาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ เพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันการศึกษาเอกชน ในด้านการเสนอเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และส่วนประกอบของการเขียนอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 34.65$) อย่างไรก็ตาม พบว่ามีข้อบกพร่องซึ่งเป็นปัญหาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงโดยเรียงตามลำดับมากที่สุดคือด้านรูปแบบการเขียน ด้านการเสนอเนื้อหาสาระ ด้านส่วนประกอบของการเขียน และด้านการใช้ภาษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ด้านรูปแบบการเขียน (Writing format) มีข้อบกพร่องเรียงตามลำดับมากที่สุดคือ การเขียนขาดการจัดย่อหน้าที่ดี รองลงมาตามลำดับคือเขียนโดยขาดคำนำ เนื้อหา และบทสรุป

2.2 ด้านการเสนอเนื้อหาสาระ (Content presentation) ส่วนที่บกพร่องมากที่สุดคือ การเสนอเนื้อหาสาระยังขาดความคิดเชิงสร้างสรรค์ ข้อบกพร่องที่รองลงมาตามลำดับคือ ไม่มีความคิดที่

แปลกใหม่ ขาดเหตุผลสนับสนุนใจความหลัก ขาดความมีเอกภาพและการเรียบเรียงเนื้อหาสาระ และเนื้อหาสาระของคำตอบไม่มีความสอดคล้องกับคำถามความเรียง

2.3 ด้านส่วนประกอบของการเขียน (Writing components) มีข้อบกพร่องเรียงตามลำดับความมากน้อย คือ การเขียนขาดความมีประสิทธิภาพ การเขียนโดยรวมยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ขาดความกระชับของคำตอบ ขาดความสมบูรณ์ของคำตอบ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ รวมถึงการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ยังไม่ถูกต้อง

2.4 ด้านการใช้ภาษา (Language use) ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุด คือ ความเป็นแบบแผนของภาษาที่ใช้ ข้อบกพร่องที่รองลงมาตามลำดับคือ ความเหมาะสมของการใช้ถ้อยคำ โครงสร้างของประโยคต่างๆ และการสะกดคำ นอกจากนี้ ในด้านการใช้ภาษายังพบปัญหาอื่นๆ เช่น การแบ่งพยางค์ของคำ การเขียนโดยใช้คำที่มีอิทธิพลมาจากภาษาไทย การเขียนคำย่อผิด และการเขียนโดยใช้วลีที่ผิดเป็นต้น ดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง

ที่	เกณฑ์การพิจารณา	คะแนนเต็ม	\bar{X} ของปัญหา	S.D.	ระดับปัญหาของการเขียนเรียงความเพื่อตอบคำถามความเรียง
1.	การเสนอเนื้อหาสาระ	35	12.69 (36.26)	0.91	ต่ำ
	1.1 ความสอดคล้องของเนื้อหาสาระของคำตอบกับคำถามความเรียง	5	1.48 (29.40)	0.61	
	1.2 การเรียบเรียงเนื้อหาสาระ	5	1.79 (35.80)	0.77	
	1.3 ความมีเอกภาพของเนื้อหาสาระ	5	1.80 (36.00)	0.81	
	1.4 การเขียนประโยคใจความหลัก	5	1.84 (36.80)	0.80	
	1.5 การให้เหตุผลสนับสนุนประโยค ใจความหลัก พร้อมยกตัวอย่างประกอบ	5	1.87 (37.40)	0.83	
	1.6 การเสนอเนื้อหาสาระที่มีความคิดที่แปลกใหม่	5	1.98 (39.60)	1.05	
	1.7 การเสนอเนื้อหาสาระที่มีความคิดเชิงสร้างสรรค์	5	1.99 (39.80)	0.98	

ที่	เกณฑ์การพิจารณา	คะแนนเต็ม	\bar{X} ของปัญหา	S.D.	ระดับปัญหาของการเขียนเรียงความเพื่อตอบคำถามความเรียง
2.	การใช้ภาษา	25	7.80 (31.21)	0.89	ต่ำ
	2.1 ความเหมาะสมของการใช้คำ	5	1.73 (34.60)	0.74	
	2.2 โครงสร้างของประโยคต่างๆ	5	1.72 (34.40)	0.71	
	2.3 การเรียงคำ	5	1.24 (24.80)	0.91	
	2.4 การสะกดคำ	5	1.24 (24.80)	0.93	
	2.5 ความเป็นแบบแผนของภาษาที่ใช้	5	1.87 (37.40)	0.67	
3.	รูปแบบของการเขียน	15	5.46 (36.40)	1.53	ต่ำ
	3.1 การเขียนส่วนค่านำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุป	5	1.60 (32.00)	0.65	
	3.2 การจัดย่อหน้า	5	1.68 (33.60)	0.67	
	3.3 การเขียนย่อหน้าแสดงความคิดเห็นในทางตรงกันข้าม	5	1.18 (23.60)	0.88	
4.	ส่วนประกอบของการเขียน	25	8.70 (34.80)	2.01	ต่ำ
	4.1 ความกระชับของคำตอบ	5	1.79 (35.80)	0.77	
	4.2 ความสมบูรณ์ของคำตอบ	5	1.79 (35.80)	0.77	
	4.3 ความมีประสิทธิภาพ	5	1.93 (38.59)	0.69	
	4.4 การเขียนโดยรวม	5	1.80 (36.00)	0.81	
	4.5 การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ รวมถึงการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่	5	1.61 (32.20)	0.65	
	รวม	100	34.65 (34.65)	2.98	ต่ำ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันการศึกษาเอกชน มีความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงในด้านการเสนอเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และส่วนประกอบของการเขียนได้ในระดับดี ($\bar{X} = 65.35$) เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้วพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงได้ในระดับดีเนื่องจาก

1. การเสนอเนื้อหาสาระ (Content presentation) มีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาสาระของคำตอบกับคำถามความเรียง (Relevance to the essay question) มีการเรียบเรียงเนื้อหา (Organization) อย่างเหมาะสม เนื้อหาที่น่าสนใจมีเอกภาพ (Content unity) มีการเขียนใจความหลัก

(Main idea) ที่ชัดเจน ให้เหตุผลสนับสนุนพร้อมยกตัวอย่างอย่างชัดเจน (Giving examples to support the main idea) มีการเสนอเนื้อหาที่มีความคิดแปลกใหม่ (Surprising ideas) และเป็นการนำเสนอเนื้อหาสาระที่มีความคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative ideas) ซึ่งการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงที่มีลักษณะของการนำเสนอเนื้อหาสาระดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของอิงอร อมาตยกุล (2535: 95-103) ที่ระบุว่า ในการเขียนนำเสนอเนื้อหาสาระที่ดีนั้น เนื้อหาต้องสอดคล้องกับชื่อเรื่อง การเรียบเรียงเนื้อหาที่ดีเกิดจากการเรียบเรียงความคิด (Organize ideas) ที่เป็นระบบตามกลวิธีในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของโรเจอร์ส (Rogers, 2004: 569-574)

2. การใช้ภาษา (Language use) มีการใช้คำอย่างเหมาะสม (Appropriate words) และสื่อความหมายได้ตรงประเด็น โครงสร้างของประโยคต่างๆ (Sentence structures) ถูกต้อง ไม่เขียนประโยคที่มีควมยาวต่อเนื่อง (Run-on sentences) เมื่อต้องการสื่อความหมายในประโยคเดียวกัน สามารถเขียนโดยใช้ประโยคความเดียว (Simple sentences) ประโยคความรวม (Compound sentences) และประโยคความซ้อน (Complex sentences) ตามแนวคิดของไทเนอร์ (Tyner, 1987: iii-iv) มีการเรียงคำ (Word order) ที่ถูกต้องสอดคล้องกับหลักการของพิกเกตและลาสเตอร์ (Pickett and Laster, 1993: 606-635) ที่เสนอว่า พื้นฐานความรู้เรื่องการใช้คำ (Basic knowledge of words) เป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งของการใช้ภาษาในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ เพื่อตอบคำถามความเรียง นอกจากนี้ การสะกดคำ (Spelling) และความเป็นแบบแผน (Formality) ของภาษาที่ใช้ในงานเขียนของนักศึกษาสอดคล้องกับมุมมองของเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (ประหยัด ภูมิโคกรักษ์, 2543: 51 อ้างอิงมาจาก Rattanavich, 1987: 55) และ May and May, 1999: 217-237)

3. รูปแบบการเขียน (Writing format) เป็นไปตามหลักการของริชาร์ด แพลทท์ และแพลทท์ (Richards, Platt, and Platt, 1995: 128-129) ที่ว่าการเขียนความเรียงที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีคำนำ (Introduction) เนื้อเรื่อง (Body) และบทสรุป (Conclusion)

4. ส่วนประกอบของการเขียน (Writing components) นักศึกษาได้เขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงโดยให้ความสำคัญกับความกระชับ (Conciseness) ของคำตอบ ความสมบูรณ์ของคำตอบ (Completeness) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) การใช้ภาษาเชิงบวก (Positive language) ในการเขียน การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Use of punctuations) และการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ (Use of capitalization) ที่ถูกต้องตามแนวคิดของ Thongra-ar (1998: 2-10) นอกจากนี้การวิจัยยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถาม

ความเรียงในด้านการเสนอเนื้อหาสาระ การใช้ภาษารูปแบบการเขียน และส่วนประกอบกรเขียนได้ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างศึกษาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก จึงได้เรียน ฝึกฝน และสะสมประสบการณ์ ตลอดจนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาในสาขาวิชาอื่นๆ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงในด้านต่างๆอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 34.65$) โดยเรียงตามลำดับความมากน้อยคือ ด้านรูปแบบการเขียน การเสนอเนื้อหาสาระ ส่วนประกอบของการเขียน และการใช้ภาษา ข้อบกพร่องดังกล่าวอาจเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ ดังนี้

1. รูปแบบการเขียน (Writing format) สาเหตุแรกเกี่ยวกับการจัดย่อหน้า (Problems of paragraphing) กล่าวคือ เขียนโดยไม่มีย่อหน้าหรือมีย่อหน้าแต่ไม่ได้สัดส่วนหรือสัดส่วนไม่เหมาะสม ขาดประโยคใจความสำคัญ (Topic sentence) ขาดความชัดเจนในการเชื่อมโยงความคิดเห็นที่สอดคล้องกับประโยคใจความหลัก (Main idea sentence) และขาดการใช้คำนำเข้าสู่ประเด็นคำศัพท์ หรือวลีเชื่อมโยง (Introductory words, vocabulary or phrase signals) อีกสาเหตุหนึ่งคือ การเขียนคำนำ เนื้อหา และบทสรุป (Problems of writing an introduction, body, and conclusion) กล่าวคือ การเขียนส่วนคำนำยังขาดข้อความที่จะนำสู่การอภิปราย (Thesis statement) ในแต่ละย่อหน้ามีประโยคใจความสำคัญ (Topic sentence) ที่ไม่ชัดเจน ประโยคใจความสำคัญขาดข้อความสนับสนุน (Supporting statements) ซึ่งจะเป็นรายละเอียด (Details) หรือข้อเท็จจริง (Facts) อาจมีบทสรุป (Conclusion) แต่ไม่สอดคล้องกับประเด็นที่นำเสนอและนักศึกษบางคนเขียนโดยไม่มีบทสรุปเลย

จากสาเหตุดังกล่าวพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนให้นักศึกษามีทักษะในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงให้ได้ดีในด้านรูปแบบการเขียนนั้น อาจารย์ผู้สอน

จะต้องเน้นเป็นพิเศษว่าจะต้องเขียนให้มีค่านำเนื้อหา และบทสรุป ซึ่งการเขียนค่านำที่ดีจะต้องประกอบด้วยประโยคใจความหลักหรือข้อความที่จะนำสู่การอธิบายที่ชัดเจนและสอดคล้องกับคำถาม ความเรียง การเขียนเนื้อหาที่ดีในแต่ละย่อหน้าจะต้องประกอบด้วยประโยคใจความสำคัญที่ชัดเจน มีข้อความสนับสนุนซึ่งเป็นรายละเอียดและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประเด็นสำคัญนั้นๆ อย่างเพียงพอ และมีบทสรุปที่สอดคล้องกับประเด็นที่นำเสนอในเนื้อหาด้วย

2. การเสนอเนื้อหาสาระ (Content presentation) พบว่านักศึกษาบางคนนำเสนอเนื้อหาสาระที่ขาดความคิดเชิงสร้างสรรค์ (Lack of creative ideas) ไม่มีความคิดที่แปลกใหม่ (Lack of surprising ideas) ขาดเหตุผลและตัวอย่างที่สนับสนุนประโยคใจความหลัก (Lack of clear examples to support the main idea) ขาดประโยคใจความหลัก (Lack of the main idea sentence) ขาดความมีเอกภาพของเนื้อหาสาระ (Lack of content unity) ขาดการเรียบเรียงเนื้อหาสาระ (Lack of organization) ที่ดี และขาดความสอดคล้องของเนื้อหาสาระของคำตอบกับคำถามความเรียง (Lack of relevance to the essay question)

ข้อบกพร่องดังกล่าวอาจเป็นผลจากการที่นักศึกษาขาดประสบการณ์การนำเสนอเนื้อหาสาระในงานเขียน ขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการนำเสนอเนื้อหาสาระที่จะทำให้งานเขียนมีลักษณะเชิงสร้างสรรค์ มีความคิดแปลกใหม่ มีประโยคใจความหลัก มีเหตุผลสนับสนุน มีเอกภาพ มีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระที่ดี และมีความสอดคล้องระหว่างคำตอบกับคำถามความเรียง ซึ่งประเด็นเหล่านี้จะแสดงออกมาในงานเขียนได้ดีก็ต่อเมื่อนักศึกษาได้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความรู้ความเข้าใจของตนเอง ข้อบกพร่องที่พบเกี่ยวกับการเสนอเนื้อหาสาระในงานวิจัยชิ้นนี้สอดคล้องกับรายงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสามารถในการเขียนของนิสิตวิชาภาษาอังกฤษสาขาวิชาวิทยาศาสตร์” ของสุภาณี ชินวงศ์ (2543: บทคัดย่อ) ที่พบว่า การเรียบเรียงเนื้อความเป็นปัญหาหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง

จากสาเหตุดังกล่าวอาจารย์ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงแนวทางที่จะช่วยให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถในการนำเสนอเนื้อหาสาระให้ดียิ่งขึ้น โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้แก่ตนเอง การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน โดยการสืบค้นข้อมูลต่างๆ จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตำรา วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ หรือแถบวีดิทัศน์ ส่งเสริมให้นักศึกษารักการอ่าน สนใจฟัง และพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่นๆ ในทางสร้างสรรค์ ซึ่งจะช่วยพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ มีประสบการณ์ และมีความคิดอย่างมีเหตุผล

3. ส่วนประกอบของการเขียน (Writing components) ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงที่พบในส่วนนี้ได้แก่ การเขียนขาดความมีประสิทธิภาพ (Lack of effectiveness) ขาดความกระชับของคำตอบ (Lack of conciseness) ขาดความสมบูรณ์ของคำตอบ (Lack of completeness) และการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ไม่ถูกต้อง (Incorrect use of capitalization)

การเขียนขาดความมีประสิทธิภาพอาจเป็นเพราะนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้บุรุษสรรพนาม (Personal pronoun) เขียนโดยไม่ได้วิเคราะห์ที่ตัวผู้อ่าน ไม่ได้ให้ความสำคัญในการเขียนว่าจะต้องมีความถูกต้อง (Correctness) ความแม่นยำ (Accuracy) ของรายละเอียดต่างๆ และการใช้คำหรือวลีเชื่อมโยงในการเขียน

คำตอบที่นักศึกษาเขียนขาดความกระชับ มีสาเหตุมาจากการใช้คำที่ไม่เหมาะสม ใช้คำฟุ่มเฟือย และไม่ใช้คำย่อในโอกาสที่กระทำได้ เป็นผลให้คำตอบขาดความกระชับ

สำหรับการเขียนที่ขาดความสมบูรณ์อาจเป็นเพราะนักศึกษาขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ในการอ่านและการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง ทำให้ไม่สามารถเขียนเสนอความคิดเห็นและเขียนคำตอบให้สมบูรณ์ได้

นอกจากนี้ นักศึกษายังมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ อาจจะเป็นเนื่องมาจากการที่นักศึกษาจดจำการเขียนที่ผิดๆ มาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งพบเห็นได้บ่อยครั้งจากสื่อประเภทนี้ โดยที่นักศึกษาไม่สามารถวิเคราะห์ว่าสิ่งใดถูกหรือผิด จึงคิดว่าสิ่งที่พบเห็นมานั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องและนำมาใช้แบบผิดๆ

จากสาเหตุดังกล่าว การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษหลายรูปแบบจะช่วยให้ให้นักศึกษาได้เห็นและตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงให้มีส่วนประกอบของการเขียนที่ควรจะเป็น โดยอาจารย์ผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญกับประเด็นต่างๆ ที่กล่าวมา สอนให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และจัดโอกาสให้นักศึกษาได้พัฒนาความสามารถทางการเขียนในด้านนี้ด้วย

4. การใช้ภาษา (Language use) ผลการวิจัยพบว่ามีการใช้ภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น ใช้คำว่า “dad” แทนคำว่า “father” ใช้คำว่า “a guy” แทนคำว่า “a man” เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับบริบท เช่น ใช้คำว่า “started” แทนคำว่า “began” ใช้คำว่า “elect” แทนคำว่า “choose” ใช้คำว่า “develop” แทนคำว่า “improve” ใช้คำว่า “learn” แทนคำว่า “study” ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากการไม่เข้าใจการใช้ภาษาอังกฤษดีพอ ไม่มีความถนัดและคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและการใช้คำ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางภาษาและความคล่องแคล่วในการใช้คำกับความสามารถในการเขียนเรียงความ” ของโสภา ศรีสุข (2546: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ความถนัดของภาษาและความคล่องแคล่วในการใช้คำส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ ทำให้นักศึกษาคิดว่าการใช้ภาษาในลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ในการสอนให้นักศึกษาใช้ภาษาอย่างมีแบบแผน ใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมตรงกับความหมายที่ต้องการสื่อความ อาจารย์ผู้สอนจะต้องสอนให้นักศึกษารู้จักใช้พจนานุกรม และต้องฝึกให้นักศึกษาสังเกตความหมายของคำศัพท์จากบริบทของภาษาที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ นักศึกษายังใช้โครงสร้างของประโยคต่างๆ ไม่ถูกต้อง เช่น

* Those four English skills is help me communicate with foreigner. แทนที่จะเขียนเป็น

These four English skills help me to communicate with foreigners.

* It is the second language and it make us able to speak with people in the world. แทนที่จะเขียนเป็น

It is the second language, and it enables us to speak with people across the world.

* The language where is the most people use is English. แทนที่จะเขียนเป็น

The language that most people use is English.

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบว่า การเรียงคำไม่ถูกต้องก็เป็นข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษอีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากนักศึกษามีความคุ้นเคยไวยากรณ์ไทยที่โดยปกติจะวางคำขยายไว้หลังคำนาม เช่น “งานดี” ซึ่งแตกต่างจากไวยากรณ์อังกฤษที่โดยปกติจะวางคำขยายไว้หน้าคำนาม ดังนั้นหากต้องการเขียนว่า “งานดี” ต้องเขียนเป็น “a good job” ไม่ใช่ “a job good”

กล่าวโดยสรุป จากปัญหาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงที่พบในด้านรูปแบบการเขียน การเสนอเนื้อหาสาระส่วนประกอบของการเขียน และการใช้ภาษา แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจะต้องมีข้อบกพร่องในการเขียนแบบอื่นๆ ด้วย เช่น การเขียนจดหมายภาษาอังกฤษ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ บันทึกรายชื่อ ความวาระการประชุม รายงานการประชุม เป็นต้น เนื่องจากต้องอาศัยหลักเกณฑ์ในการเขียนเหมือนกัน การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงให้ได้ในระดับดีนั้น ผู้เรียนต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ใฝ่รู้ใฝ่เรียน หมั่นฝึกเขียนอย่างสม่ำเสมอ

รู้จักคิดวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านการสอน

อาจารย์ผู้สอนควรหาแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ปัญหาด้านรูปแบบการเขียน (Problems of writing format) อาจารย์ผู้สอนอาจแก้ไขโดยวิธีต่อไปนี้

1.1 นำตัวอย่างงานเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงที่ดีมาตัดแบ่งเป็นส่วนๆ คือคำนำ เนื้อหา และบทสรุป และนำส่วนที่ตัดแบ่งนั้นมาละกัน จากนั้น ให้นักศึกษาทำกิจกรรมกลุ่มโดยอ่าน อภิปราย และตัดสินใจว่าส่วนใดควรเขียนเป็นย่อหน้าแรก และส่วนใดควรเขียนเป็นย่อหน้าถัดไป กิจกรรมดังกล่าวนี้อาจช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้และได้แนวความคิดในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงได้ดี

1.2 จัดให้มีโครงการแข่งขันการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง และมีรางวัลให้แก่ผู้ชนะเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกเขียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

2. ปัญหาด้านการนำเสนอเนื้อหาสาระ (Problems of content presentation) อาจารย์ผู้สอนอาจแก้ไขได้โดยวิธีต่อไปนี้

2.1 ส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยการสืบค้นข้อมูลต่างๆ ในระบบอินเทอร์เน็ต โดยอ่านหนังสือ ชมวิดีโอ ฟังเทปการบรรยายต่างๆ แล้วนำมาอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มวิสัยทัศน์และประสบการณ์ที่แปลกใหม่ซึ่งช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาวิธีการคิด และรู้จักคิดอย่างมีเหตุผลทำให้สามารถแสดงเหตุผลและความคิดที่แปลกใหม่ได้

2.2 สอนให้นักศึกษาทราบถึงขั้นตอนในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถาม

ความเรียง โดยให้นักศึกษามีโอกาสได้กำหนดคำถามด้วยตนเอง จากนั้นจัดให้มีการโต้เถียง (Debating) การอภิปราย (Discussion) การระดมความคิดเห็น (Brainstorming) เพื่อเป็นแนวทางในการตอบคำถามที่ได้กำหนดขึ้น และให้นักศึกษาช่วยกันเขียนโครงเรื่อง (Outline) ที่จะนำเสนอเนื้อหาสาระเพื่อตอบคำถามความเรียงที่กำหนดขึ้นในประเด็นใดบางประเด็นใดสำคัญที่สุด และประเด็นใดสำคัญรองลงมา นักศึกษาจะต้องเรียบเรียงประเด็นต่างๆ ตามลำดับความสำคัญก่อนที่จะนำเสนอ

3. ปัญหาด้านส่วนประกอบของการเขียน (Problems of writing components) อาจารย์ผู้สอนอาจพิจารณาแก้ไขดังนี้

3.1 ให้นักศึกษาเริ่มจากการฝึกเขียนในระดับประโยค (Sentence level) เพื่อให้ นักศึกษาเข้าใจว่าการเขียนที่มีความกระชับ มีความสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพ มีการใช้ภาษาเชิงบวก มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ และมีการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ที่ถูกต้องนั้นเป็นอย่างไร

3.2 สอนหลักการเขียนให้กระชับ สมบูรณ์ มีประสิทธิภาพ มีการใช้ภาษาเชิงบวก หลักการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ และการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และจัดให้นักศึกษามีโอกาสฝึกทำแบบฝึกหัดในประเด็นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง

4. ปัญหาด้านการใช้ภาษา (Problems of language use) อาจารย์ผู้สอนอาจพิจารณาแก้ไขโดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้

4.1 อธิบายให้นักศึกษาเข้าใจถึงความหมายของคำในบริบท (Context) ที่แตกต่างกัน คำที่มีความหมายไม่เหมือนกันในบริบทที่ต่างกัน และคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

4.2 หาตัวอย่างเรียงความภาษาอังกฤษที่ดี แต่อาจมีข้อบกพร่องด้านการใช้ภาษาอยู่บ้างมาให้นักศึกษาหาข้อบกพร่อง วิเคราะห์ และวิพากษ์วิจารณ์ร่วมกันในชั้นเรียน

จะเห็นได้ว่า ปัญหาของการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงแต่ละด้าน ควรได้รับความเอาใจใส่อย่างรอบคอบและตรงประเด็น จึงจะช่วยให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาทักษะการเขียนได้ถูกทิศทาง แม้ว่าปัญหาด้านการเขียนเป็นปัญหาที่อาจจะต้องใช้เวลาในการแก้ไข เพราะมีรายละเอียดต่างๆ ที่ค่อนข้างซับซ้อน นอกจากนี้ นักศึกษาบางคนอาจมีข้อบกพร่องมากมายในงานเขียนของตนเอง จึงอาจทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนจึงควรสร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น มีกำลังใจ มีความเอาใจใส่และมุ่งมั่นที่จะฝึกเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงให้มีข้อบกพร่องในด้านต่างๆ น้อยที่สุด ซึ่งจะส่งผลดีต่อตัวนักศึกษาเองภายหลังจากสำเร็จการศึกษา และช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมเพื่อก้าวสู่โลกของอาชีพหรือการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษา

การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงให้ได้ดีนั้น นักศึกษาควรปฏิบัติดังนี้

1. ควรหมั่นหาความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ชนิดของคำ โครงสร้างประโยค และหลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2550 ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำเป็นอย่างดี

.....

2. ควรฝึกฝนตนเองให้เป็นคนรักการอ่าน การฟัง และการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมถึงการแสวงหาความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น ห้องสมุด ร้านหนังสือ สื่ออินเทอร์เน็ต เทปวีดิทัศน์ และสื่อผสมมัลติมีเดีย เป็นต้น

หากนักศึกษาได้ปฏิบัติตามคำแนะนำดังกล่าว การเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงที่เคยเป็นเรื่องยากก็จะง่ายขึ้น และนักศึกษาจะเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงได้ดีขึ้นทั้งในด้านการเสนอเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา รูปแบบการเขียน และสว่นประกอบของการเขียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ

2. ควรมีการศึกษาความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอกของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ

บรรณานุกรม

- จิตต์นิภา ศรีไธย์. (2549). "นวัตกรรมการสอนเขียนเรียงความระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย," *วารสารครุศาสตร์*. ปีที่ 35 ฉบับที่ 2 ตุลาคม-ธันวาคม 2549, หน้า 84-97.
- ประหยัด ภูมิโคกรักษ์. (2543). *การพัฒนาชุดการสอนมินิคอร์สวิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจที่ยึดการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นหลักเพื่อเสริมสร้างความสามารถและเจตคติต่อการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รัตนา เล็กพุก. (2537). *การเปรียบเทียบความรู้และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงบรรยายระหว่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- วิบูล ไทยทอง. (2550). *การพัฒนาการสอนเรียงความแบบใช้ผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3: โรงเรียนเมืองสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. อัดสำเนา.
- วิชชุดา สุธีสร. (2532). *การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบแนะของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ศรีปทุม, มหาวิทยาลัย. (2550). *ระเบียบการและหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรีปีการศึกษา 2550*. กรุงเทพมหานคร: อาร์เอสพริ้นติ้ง.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2543). *การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาณี ชินวงศ์. (2543). "การศึกษาความสามารถในการเขียนของนิสิตวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์." [ออนไลน์] วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. *บทคัดย่อจาก* <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/763> [เข้าถึง 18 กันยายน 2550]
- โสภา ศรีสุข. (2547). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางภาษาและความคล่องแคล่วในการใช้คำกับ ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนโรงเรียนวัดอุดมรังสี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- อิงอร อมาตยกุล. (2535). *การศึกษาความสามารถทางการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัด สำเนา.
- Arapoff, Nancy. (1967). "Writing: A Thinking Process," *English Teaching Forum*. 1: 33-39; June.
- Ashcroft, K. and Peck, L. F. (1994). *Managing Teaching and Learning in Further and Higher Education*. Hong Kong: The Falmer Press.
- Greenberg, Karen Lynn. (1981). "The Effects of Variations in Essay Questions on the Writing Performance of College Freshmen," *Dissertation Abstracts International*. 685-A; August.
- Gould, Eric, and Others. (1989). *The Art of Reading Contexts for Working*. New York: McGraw-Hill.

- Kip, Hartvigsen M. (1981). "A Comparative Study of Quality and Syntactic Maturity Between In-Class and Out-Class Writing Samples of Freshmen at Washington State University", *Dissertation Abstracts International*. 211-A; November.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). "Determining sample size for research activities." *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Langan, John. (2005). *College Writing Skills. Sixth Edition*. New York: McGraw-Hill.
- Lewis, R. (1995). *How to Write Essays*. London: Collins Educational.
- May, Claire Arevalo, and May, Gordon S. (1999). *Effective Writing*. Fifth Edition. New Jersey: Prentice-Hall, 1999.
- Pickett, Nell Ann, and Laster, Ann A. (1993). *Technical English: Writing, Reading, and Speaking*. Sixth Edition. New York: Harper Collins College Publishers.
- Rattanavich, Saowalak. (1987). "The Effect of Using Top-Level Structure: Instructional Modules and Traditional Teaching Method in Teaching English to Thai Students," *Project Report SEAMED: RELC Fellowship Grants*. Singapore: Toppan Printing Co., Ltd., November 1987.
- Richards, J. C., and Platt, J., and Platt, H. (1995). *Longman Dictionary of Language Teaching & Applied Linguistics*. Essex: Longman Press.
- Rogers, Bruce. (2004). *TOEFL CBT Insider the Super Guide*. Soul: Lingua Forum, Inc.
- Thongra-ar, R. (1998). *A Self-Study Text Secretarial English*. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press.
- Tyner, Thomas E. (1987). *College Writing Basics: A Progressive Approach*. Belmont: Wadsworth Publishing Company.
- Warren, Thomas L. (1985). *Technical Writing: Purpose, Process, and Form*. Belmont: Wadsworth, Inc.

ภาคผนวก ก

แบบตรวจสอบความเที่ยงตรงทางเนื้อหา (Content-validity Form)

ของ

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง หรือค่า IOC (Index of Congruence)

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อคำถามความเรียงต่อไปนี้ซึ่งจะใช้วัดความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษในหัวข้อวิจัยเรื่อง “การศึกษาศักยภาพความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน” กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในคอลัมน์ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

Instructions: What do you think of the following essay questions? They will be used to evaluate essay writing abilities in English for a research project entitled “A Study of Essay Writing Abilities in English to Answer an Essay Question of the Fourth Year Undergraduate of English Major Students in Private Tertiary Education Institutions.” Put a ✓ in the column that matches your opinion.

No.	คำถามความเรียง (Essay Question)	เห็นด้วย (Agree)	ไม่เห็นด้วย (Disagree)	ไม่แน่ใจ (Not sure)
1.	“Taking English major will help me get a good job after my graduation.” Do you agree or disagree with the statement?			
2.	“Universities in big cities are the best places to study.” Do you agree or disagree with the statement?			
3.	“People always want more than what they have already or something new and different. They are never satisfied with what they have already.” Do you agree or disagree with the statement?			
4.	“Employees of businesses should be hired for their whole lives when they get jobs.” Do you think that policy is justified, or not?			
5.	“Some people believe that it harms a friendship when one borrows money from a friend.” Do you agree or disagree with the statement?			

หมายเหตุ: คำถามความเรียงข้อที่มีค่า IOC (Index of Congruence) สูงสุดจะนำไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 30 คน (ศิริพงษ์ เสาภายน. 2547: 46; Yamane. 1970: 886-887) และตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีสอบซ้ำ ทั้งระยะห่างระหว่างการสอบครั้งที่ 1 และการสอบครั้งที่ 2 เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์อีกครั้ง ทั้งนี้ ค่า IOC (Index of Congruence) จะต้องไม่ต่ำกว่า 0.5

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียง

Time: 1 hour

Question:

"Taking an English major will help me get a good job after my graduation." Do you agree or disagree with the statement?

Length of your answer: At least 1 ½ pages

The answer will be evaluated with respect to:

1. Content presentation: Relevance to the essay question, organization, content unity, main idea or thesis statement, supporting statements, surprising ideas, and creative ideas
2. Language use: Appropriate words, sentence structures, word order, spelling, and formality
3. Writing format: Introduction, body, conclusion, paragraphing, and opposing views
4. Writing components: Conciseness, completeness, effectiveness, and positive language, and the use of punctuation and capitalization

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างงานเขียนของนักศึกษา

"Taking English Major will help me get a good job after my graduation."

I strongly agree that taking English Major will help me get a good job after my graduation. People usually choose to major in English because they love literature, reading and writing. It will help them get a great job after their graduations.

Physics majors become physicists, psychology majors become psychologists and history majors become historians. What do English majors become? Englishists? Englishologists? However, I do believe that English Majors are more than that. English is the international language. English Majors also have a chance to help make a difference on a global level.

Why is English such a useful major to get a good job? For one thing, the close study of literature trains students to think critically and communicate effectively. English majors analyze texts - poems, stories, novels, essays, and other literary works - and find new ways to understand them. This analytic skill can be applied practically on the job, as well as the superior writing skills that English majors are famous for.

Many English majors also possess creative,

flexible minds that can offer fresh approaches to situations in several workplaces. As English is the universal language, those who understand the language well enough to teach it abroad are in high demand.

There are several programs that offer opportunities for English graduates to teach English in countries all over the world, so an English degree with a concentration in teaching ESL can open doors to exciting cross-cultural experiences.

In my opinion, taking English majors is the best way to get success in my life. What are you interested in? Is it science? Music? Computers? Health? Business? Sports? --- Today's media - such as the Internet, television, and the press - give you almost unlimited access to knowledge about your favorite subjects. After all, we live in the information age, don't we?

There's only one problem. Most of this knowledge is in English. That's over a billion (1,000,000,000) pages of information! It's amazing that learning just one language gives you access to almost all knowledge on the internet.

In 1997, 95% of the articles in the Science Citation Index were written in English. Only about 5% of them were from English-speaking countries like the

USA or Britain. English is the key to the world of science.

In the other hand, we like to call English "the language of communication." It seems all the people in the world have agreed to use English to talk to each other. Top employers recognize in English majors the ability to analyze problems, to sift through evidence, and to speak and write coherently. That experience prepares English majors for a variety of careers in the arts, in education, in business, or in communications.

That's why, I do believe that taking English Major will help me get a great job after my graduation.

